

РЕШЕНИЕ

№ 1700

гр. София, 17.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 19.02.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Галин Несторов

ЧЛЕНОВЕ: Бранимира Митушева
Зорница Дойчинова

при участието на секретаря Зорница Димитрова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **11512** по описа за **2020** година докладвано от съдия Галин Несторов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на глава XII /чл. 208 и сл./ от АПК на касационните основания по чл. 348 от НПК и е образувано по жалба на Б. О. К., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], чрез адв. Н. А. - САК, срещу решение от 22.10.2020 г., постановено по н.а.х.д. № 1508/2019 г. по описа на Софийски районен съд, 103-и състав, с което е потвърдено наказателно постановление № 18-4332-024503/05.12.2018 г., издадено от началник – група при СДВР, Отдел „ПП“, с което на касатора са наложени административни наказания: глоба в размер на 800.00 /осемстотин/ лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 3 месеца, на основание чл. 182, ал. 1, т. 6, във вр. с чл. 21, ал. 1 от З.Дв.П. Касаторът иска съдът да отмени решението на СРС като твърди, че същото е незаконосъобразно – неправилно, необосновано и постановено при противоречие с материалния закон и при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. В жалбата се твърди, че първоинстанционният съд неправилно е приел, че установената фактическата обстановка, описана в наказателното постановление е установена по безспорен и категоричен начин. Твърди, че са налице съществени нарушения на производствените правила при издаването на НП. В с.з. се представлява от адв. А., който поддържа жалбата и претендира разноски.

Ответникът в касационното производство – редовно призован, не се представлява.

Представителят на СГП изразява становище, че жалбата е основателна като

въззивното решение следва да бъде отменено, предвид нарушение на чл. 34, ал. 1, б. „в“ от ЗАНН.

След цялостна преценка на събраните по делото писмени доказателства и като взе предвид доводите на страните, съдът приема за установено следното от фактическа и правна страна:

С процесното решение е потвърдено НП. В мотивите си районният съд е приел, че нарушението е извършено от нарушителя. Съдът, въз основа на събраните по делото писмени и гласни доказателства приема за установена по делото фактическата обстановка, описана в наказателното постановление, а именно факта, че нарушителят е управлявал описаното МПС, на посочените дата – 15.11.2017 г., и в посочения час със скорост от 113 км/ч при максимално разрешена за пътния участък – 50 км/ч в населено място, установено с техн. ср-во за видеоконтрол “TFR1-M” № 560, клип № 225, превишение от 63 км/ч. При така установената по делото фактическа обстановка, районният съд приема за установено, че нарушителят е осъществил състава на нарушение по чл. 182, ал. 1, т. 6, във вр. с чл. 21, ал. 1 от З.Дв.П. Излага мотиви за липса на съществено нарушение на производствените правила, допуснато в пода на адм.-наказателното производство.

Като е достигнал до тези правни изводи, въззивният съд неправилно е приложил материалния закон като е налице касационно основание за отмяна на процесното решение както и на потвърденото със същото наказателно постановление.

В преценката на събраните в хода на производството гласни и писмени доказателства, въззивният съд не е извършил анализ на фактическата обстановка, във вр. със спазването преклузивните срокове за образуване и провеждане на адм.-наказателното производство, в съответствие с нормата на 34, ал. 1 от ЗАНН.

Настоящият състав на съда намира, че е нарушен срока за образуване на адм.-наказателното производство, съгласно чл. 34, ал. 1, б. „в“, предл. 1 от ЗАНН, според която не се образува адм.-наказателното производство, ако не е съставен акт за установяване на адм. нарушение /АУАН/ в продължение на три месеца от откриване на нарушителя. Видно от адм. преписка, нарушението е установено от мл. авто-контрольор Г. М. на дата 15.11.2017 г., съгласно протокол за използване на автоматизирано техн. ср-во, който е извършил видеозаснемане с техн. ср-во за видеоконтрол “TFR1-M” № 560, клип № 225, превишение от 63 км/ч., извършено от водач на автомобил СВ2469ВА, със собственик „АТОМТОПЛОПРОЕКТ“, с управител Б. К.. Именно той е наказан с процесното НП. Т.е., още към датата на извършване на проверката и установяване на адм. нарушение – 15.11.2017 г., на адм.-наказващият орган е бил известен нарушителя, който е извършил процесното нарушение. Въпреки това и в нарушение разпоредбата на чл. 34, ал. 1, б. „в“, предл. 1 от ЗАНН, същият е бил призован да се яви в Сектор „КАТ“ с призовка едва на 18.10.2018 г. като на 26.10.2018 г. му е съставен АУАН за извършеното нарушение, след изтичане на тримесечният срок за съставянето му. Това съществено нарушение на адм.-производствените правила, на основание чл. 63, ал. 3, т. 2 от ЗАНН обуславя отмяна на процесното наказателно постановление. Като е потвърдил същото, въззивният съд е постановил неправилно решение, което следва да бъде отменено, ведно с потвърденото НП.

На жалбоподателя следва да се присъдят разноски по делото за един адвокат в размер на 300 лева, с оглед своевременната претенция и на основание чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН, във вр. с чл. 143, ал. 1 от АПК и доказателство за изплащането му в брой, съгласно

адв. пълномощно /л. 10/.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, съдът

РЕШИ

ОТМЕНЯ решение от 22.10.2020 г., постановено по н.а.х.д. № 1508/2019 г. по описа на Софийски районен съд, 103-и състав, КАТО вместо същото
ПОСТАНОВЯВА

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 18-4332-024503/05.12.2018 г., издадено от началник – група при СДВР, Отдел „ПП“, с което на Б. О. К., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], са наложени административни наказания: глоба в размер на 800.00 /осемстотин/ лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 3 месеца, на основание чл. 182, ал. 1, т. 6, във вр. с чл. 21, ал. 1 от З.Дв.П.;

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на Б. О. К., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], разноски по делото в размер на 300 /триста/ лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.